

[Thomas Pedersen.]

kommunistiske reelt siger dette, at de arbejdsløse selvfølgelig bør have de samme Rettigheder som en hvilken som helst anden Del af Befolkningen.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel udtaler sig med prisværdig Klarhed med Hensyn til de arbejdsløse og deres Demonstrationss- og Mødefrihed, udtaler han sig med stor Klarhed, saa snart det drejer sig om Det kommunistiske Parti. Det ærede Medlem betragter Det kommunistiske Parti som et Parti, der faktisk staar uden for Loven i dette Land, og egentlig mener det ærede Medlem vel, at Partiet burde forbydes, ja, maaske var det endda mere i Stil med det ærede Medlems hele Tankegang, hvis man benyttede de Fremgangsmaader, som de japanske Generalauditører har anvendt i de sidste Dage. Men maaske det ikke i Øjeblikket er oportunt at fremsætte den Slags Ønsker. Naar man siger, at Det kommunistiske Parti faktisk staar uden for Loven, er det paa Grund af, at Partiet har den Anskuelse, at Arbejderklassen kun kan erobre det nuværende Samfund ved Magt. Men en saadan Teori sætter ikke Det kommunistiske Parti juridisk uden for Loven. Hvis der var mindste Holdepunkt i dette, saa vilde den højtærede Justitsminister uden Tvivl gribe Lejligheden og straks sætte de fornødne Forholdsregler i Virksomhed og træffe Foranstaltninger til, at Partiet blev forbudt. Der er altsaa ikke noget Grundlag for at forbyde Partiet. Kun hvis Partiet ganske konkret havde gjort Forsøg paa at bryde Loven paa højforræderisk Vis, var der en Anledning til at forbyde Partiet. Men det er jo ikke Tilfældet. Hvis jeg personlig havde den Anskuelse — det er Teori dette her —, at det ærede Medlem Hr. Pürschel trængte til et Skud Krudt, saa var det i og for sig ikke tilstrækkeligt til at sætte mig i Fængsel, for jeg har Lov til at have den Anskuelse, at noget saadant kunde være paakrævet. Hvis jeg derimod traf konkrete Foranstaltninger til at skyde det ærede Medlem, ja, saa vilde der være Grundlag for Justitsministeren til at gribe ind. Men altsaa, det er ikke straffbart at have Anskuelser om noget ud i Fremtiden, hvordan man skal ordne Samfundsforholdene, og det er ikke straffbart, at Det kommunistiske Parti i Øjeblikket, fuldt ud paa Lovens Grund, samler Arbejderne i sine Organisationer, søger at samle Arbejderne om den kommunistiske Dagspolitik. Alt dette er fuldkommen tilladeligt, og der kan ikke røres noget som helst ved det. Altsaa, vi kan se ganske bort fra, at Det kommu-

nistiske Parti skulde være uden for Lovens Grund i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at Kommunisterne vil skabe Utilfredshed hos de arbejdsløse. Nej, det vil vi ikke, for Utilfredsheden, den er der; den er bl. a. skabt af det ærede Medlem Hr. Pürschel ved den Stilling, Det konservative Folkeparti har taget i denne Sal over for Arbejdsløshedslovene. Men tror man i øvrigt, at det Politiforbud, der gaar ud paa, at de arbejdsløse ikke maa samles i denne Situation for at stille deres Krav, tror man virkelig, at det vil skabe Tilfredshed ude blandt disse Mennesker, der har gaaet arbejdsløse maaske i Aarevis? Nej, der er al mulig Udsigt til, at Utilfredsheden vil vokse; naar man binder Munden paa den, der ikke har Arbejde, saa bliver Utilfredsheden mer indestængt, men den bliver ikke mindre af den Grund.

Jeg tror ikke, den Holdning, man her har indtaget, er klog, og for Socialdemokratiets Vedkommende vil jeg endogsaa anse den for i allerhøjeste Grad uklog, netop fordi dette Parti Aaringer igennem, Menneskealdre igennem har krævet, at Arbejderklassen i dette Land havde Ret til at demonstrere. Og naar man nu kommer og siger, at Tiden er en anden, ja, saa er det i Virkeligheden et Standpunkt, der er mere reaktionært end det, de gamle Højreregeringer i dette Land indtog; dengang tillod man dog i al Almindelighed Befolkningen at samles til fredelige Demonstrationer, og der er ikke i denne Sag nogen som helst Grund til at tro, at der skulde blive en Balladedemonstration ud af det, at de arbejdsløse samledes ude paa Ridepladsen. Naar man nu derfor stiller sig paa det Standpunkt, at de arbejdsløse kun skal have Lov til at bruge 4 Øres Frimærkerne til at indsende deres Krav med, ja, saa er man mere reaktionær end de gamle Partier i 80'erne og 90'erne.

Naar Katten har sat sig til Rette paa Flæsket, saa synes den samme Kat, at nu har vi det alle sammen godt i dette Land, og saa er der ingen som helst Grund mere til at demonstrere; nu har man jo opnaaet alt, hvad man vilde i dette Samfund, nu har man faaet alle sine Krav gennemført, nu har man sat sig til Rette paa Flæsket. Men der er 150 000 arbejdsløse, der ikke sidder paa noget Flæsk i Øjeblikket. Der er titusindvis, ja, vel mere end hundrede Tusinde af disse Mennesker, der er Socialdemokrater i hele deres Anskuelse, og der er adskillige ogsaa af dem, der kunde ønske at sige deres Mening i denne Situation. Det er det, man vil forhindre ved at vedtage Dagsordener, der er stillet af de Konser-